

ПРЕСЦЕНТЪР И ВРЪЗКИ С ОБЩЕСТВЕННОСТТА

Влизането в сила на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност няма да доведе до автоматична промяна на съществуващите лицензионни и разрешителни режими. Причините за това са следните:

Първо, в периода до влизането на закона в сила (*бел.ред., 18.12.2003 г.*) държавната и общинската администрация трябваше да променят заварените в изпълнените подзаконовни актове, ако противоречат на този закон, но само ако не са издадени в изпълнение на друг закон. На практика, всички актове на държавната администрация са издадени на основата на други закони. Ако има актове без законова делегация, по-вероятно е те да се дължат на решения на отделни общини. Това, обаче, също е малко вероятно и възможността бизнесът да оспорва такива актове е само теоретична.

Второ, списъкът на стопанските дейности, за които може да се установява лицензионен режим, съвпада напълно с дейностите, за които вече има установени подобни режими. Това означава, че на практика можем да се надяваме на ограничаване въвеждането на нови режими, ако:

- не са спазени изискванията на закона за мотивиране необходимостта от подобно регулиране;
- не е изследвана възможността за постигане на същата цел без въвеждането на нов режим;
- не е извършен анализ и оценка на въздействието на режима върху стопанската дейност или
- тази дейност не фигурира в списъка, приложен към закона.

Затова досега бизнесът не е реагирал с предложения за промени в нормативните актове, базирайки се на разпоредбите на този закон. Много от представителите на малкия бизнес не познават възможностите на закона и това в известна степен ги възпира да атакуват действията на администрацията пред съда.

По-големи възможности пред бизнеса разкрива въведеният принцип на мълчаливото съгласие при издаването на разрешение и на удостоверение за извършване на еднократни сделки или действия. След изтичане на срока за произнасяне стопанският субект писмено уведомява административния орган, че ще извърши сделката или ще предприеме действието и, ако не получи мотивирана заповед за спирането им в 14-дневен срок, има право да ги осъществи.

Познавайки мудността на администрацията, можем да предпологаме, че няма да са малко случаите, когато тя няма да спазва сроковете за произнасяне или ще се опита да спре извършването на сделки и действия без основание. Тук трябва да се има предвид, че законът изисква заповедта за спиране на извършването да се основава на мотиви като увреждане на националната сигурност и обществения ред, личните или имуществените права на гражданите или на юридическите лица или на околната среда.

След влизането на закона в сила разпоредбите за мълчаливия отказ ще се отнасят и за заварените процедури.

Законът предвижда също въвеждането на обслужване “на едно гише”, но това се отнася само в рамките на един и същ административен орган. Единствената възможност да не се изисква документ, който се издава от друг административен орган, е наличието на публичен регистър, поддържан от този орган. В този случай бизнесът може да подаде само писмена декларация, без да представя удостоверение от органа, водещ публичния регистър.

*Дикран Тебеян, зам.-председател на БСК
2 декември 2003 г.*